Ти какъ си знаеш
твойтѣ скрити тайни?
Кой тоз що море
нѣмо да разкаже,
на родѣ човѣшки
той тѣ знаеш тежки!

Напоеч не море.
тѣ ги знаеш, боже.
Прозѣ съгрѣшенье
прачи умѣшенье.

Полско цвѣтье

Ей стиренно полско цвѣтье
в' Вчи ти часе алене вердѣ
Плуг си карах аз по мѣз
и столѣтѣх твойтѣ старяк
Тѣ се случи да се сгазя
не морѣх и да се стазя
Как свѣтимо в' Злак блѣщаше
сякаш сиѣ очице
Вкрадах много чи се чудѣше
Да се ~~бнесне~~ чудѣше случице.
Осчор плуг гордѣ чеб гордѣмна,
полска хубост, ти загина.

Вечер прѣз пожи

~~Останѣ~~ останѣ, горчи ден сгорѣ
и изпаче ~~дрезгавина~~ (трачица)
дрѣзгава Анка спроскурѣ
заседни изпаче страна.
Зарници бгаг в' крайчеци
Далеч зад сини планини.
С' роса порѣсени пѣки,
благоухаѣ ора гори
а в' сичка та са красоча
Пчелата плува в' височа
С' тамнуванитѣ си мучи
Тъчне рои ~~от~~ свѣ мечи
Към дафин ~~чат~~ лист наведена
~~Лист~~ лист дише руза алена.

Нови година

Сурва, сурва весели година
Посчита бѣдуща сѣдбина
Вчера ще "Нѣз годин" бѣше
Днес за вишуга ни е вече "гаш"
Минахми я конци и пѣши
Дочривѣхми нови да посчаме
Дочакахми онуй що желахми

Два гренадера

от Хайне

Към Франция два гренадера
бѣгали отруския плѣн,
вървѣли умислени, бѣдни
усърдяли, с' дух скръшен.
Ка Итлски прѣдѣли тѣ чуха
Вѣст грозна — злокобен удар!
Войници тѣ храбри разбити
плѣнен и самичкѣ та цар!
Заплакаха твърди войници,
Едничѣ промълви тогас:
„О, братко, пак вѣтхитѣ рани
покой ми не дават и час.“
В другий отвчрна: другарьѣ,
имѣйтѣ омръзня гос свѣт,
но имам чрева и дѣца аз,
Без подслон ся — мрѣт тѣ от глад!
Нощо ме й за тѣх? — чека просят
похорнитѣ порти вѣс ден.
Мен друго сърдцето ми кръса:
Ах, царчѣ лицар чѣ ми вѣтѣ!
Ако ли молбата, другарьѣ,
аз, може би, тук дух да дам:
Въ Франция моето тѣло
Занес, заровѣ го тѣ там!
Тоз орден с' лента червена
Тури ти на моето сърце,
Прѣз кръст прѣтани ми тѣ сабя
и пушка тури ми в' ръцѣ.
И тихо, и будно ще стоя аз,
и в' гроба на стража ще съм,
Дор' чуя там цвилене коско,
и трѣба тревога и гръм.
Тогѣ тоне — над гроба минава,
побѣден и радостен вик!
Из гроба прѣдѣ тоб тогаз, царю,
ще скокне най сврѣпий войник.

прс

Вѣрна ся пролѣтна и дървѣта
шумѣхя и цвѣтяха,
На борчѣ само листовѣтѣ
так сѣщи останаха.
Ш войде есен и листата
на вредом улѣтяха,
на борчѣ само кат пролѣтес
тѣ так сѣщ останаха

прс